

konservative ordfører: Hvad er mest relevant: en fri ungdomsuddannelse med fag, som retter sig mod de her videregående uddannelser, eller en bred studentereksamen? Hvad er mest relevant, og hvorfor skal den unge ikke have mulighed for at vælge en ungdomsuddannelse, der retter sig frem mod det, den unge ønsker at lave i fremtiden?

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Til fru Marianne Jelved vil jeg gerne sige, at i forhold til det lovforslag, der var fremsat til første behandling, bliver der stillet et ændringsforslag, så der kommer en mindre besparelse for de handicappede på folkeoplysningsområdet. Det er bl.a. noget, som vi har påpeget. Men det er klart, at de handicappede også kommer til at bære en del af besparelsen; vi kommer alle sammen til at bære noget i denne her omgang i forbindelse med finansloven.

Et andet område har været pensionisterne, hvor der jo også bliver mulighed for stadig væk at give nogle tilskud, og det er også en af de ting, som vi i hvert fald har syntes var en rigtig, rigtig god idé.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg sige: Hvis antallet af unge, der tager en ungdomsuddannelse, nu falder, så må vi tage en diskussion om det, når vi ser de tal. Lige nu er det for mig et hypotetisk spørgsmål, men vi må selvfølgelig tage en åben diskussion om, hvordan vi så klarer de ting og den situation.

Så vil jeg lige gøre en bemærkning om, at der jo ikke er noget, der forbyder den enkelte daghøjskole både at være rettet mod arbejdsmarkedet og være almindennende på samme tid. Fordi der står »eller« i lovforslaget, betyder det jo ikke, at man ikke må begge dele. Det ville være rart, hvis man ville tage begge dele ind; men man må jo se på i den enkelte kommune, hvad behovet er der.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Fru Marianne Jelved for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Vi har haft mange deputationer i Uddannelsesudvalget. En af dem fortalte, at et hold med sent udviklede unge, der faktisk ikke havde andre muligheder, fik det, vi vil kalde uddannelse. De betalte hver især 14.000 kr. for et år; nu skal de

betale i hvert fald 28.000 kr. Det er en meget, meget høj pris.

Og så står der i det ændringsforslag, som fru Helle Sjelle henviser til: »Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der ydes supplerende tilskud« osv. Det er ikke et »skal«, men et »kan«. Er det virkelig tilfredsstillende?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Vi er da utrolig taknemlige for den indrømmelse, det er lykkedes at få i form af et ændringsforslag fra undervisningsministeren til folkeoplysningsloven, sådan at de handicappede ikke kommer til at betale det seksdobbelte i forhold til, hvad de betaler i dag. Det var jo det, der ville blive resultatet, hvis der ikke var kommet et ændringsforslag.

Men jeg synes, at fru Helle Sjelle bør sige her fra Folketingets talerstol – for der var lidt uklarhed, da vi drøftede det med Dansk Folkepartis ordfører – at realiteten i det her er, at de handicappede kommer til at betale en fordobling, altså 100 pct. ekstra i forhold til, hvad de betaler i dag, for at gå på et aftenskolekursus. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får det sagt her fra Folketingets talerstol.

Vi har altså fået bilag i Folketingets Uddannelsesudvalg, hvor man kun kan læse det sådan, at det fører til en fordobling af deltagerbetalingen for aftenskolekurser. Det er det resultat, der er kommet ud af de anstrengelser, som både offentligheden og mange handicaporganisationer har bidraget til i form af foretræde for og bidrag til Folketingets Uddannelsesudvalg.

Jeg synes, fru Helle Sjelle skal sige det fra Folketingets talerstol: Hvad er så det endelige resultat blevet for de store handicapgrupper, der går på aftenskole?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne sige, at vi har prøvet at gøre det, der var muligt i den situation, som vi stod i. Der skal man prioritere nogle ting, og der har vi altså prioriteret, at bl.a. vores sundhedssektor skulle have et løft.

Kl. 13.25

For at gå ind i den konkrete sag: Vi synes, det er vigtigt, at der er en mulighed for, at de handicappede kan undgå at blive så hårdt ramt af besparelser, som man gør på resten af folkeoplysningsområdet.